

Arnhem, 13 april 2025

Lief Wall Street,

Mia liep mee in de Palmpasenoctocht:
nog voor ze het kleuterplein af was had ze het broodhaantje verorberd
terwijl ik met een klein legertje ouders / verzorgers
herinneringen filmend om de stoet heen zwermden.

In dezelfde week dat de Japanse kers in roze uitbarst,
de tulpen zich eindelijk laten zien
en de zaailingen van korenbloem tasten naar de zon,
verdampen de beurswinsten en verkondigt het Witte Huis
dat de Nieuwe Gouden Eeuw is aangebroken in de Verenigde Staten.

Het doet me denken aan de Iraakse Minister van Informatie
die tijdens de Tweede Golfoorlog op Bagdad TV
steeds verbeterer beweerde dat de vijand vernietigd was,
terwijl de Amerikaanse tanks,
die een paar honderd meter verderop binnenrolden,
het televisiebeeld deden schudden.

Op steeds meer plekken in wat wij democratie dachten
botst gedroomde borreltafelwerkelijkheid
met de taaie werkelijke werkelijkheid
die zich niet zo makkelijk laat plooiën;
nu het tijd is voor boter bij de vis,
blijkt de boter ranzig en de vis vooral graat –
enkel geschikt om in te stikken.

Of het nu gaat om vrede, veiligheid, vluchtelingen of vrijhandel,
nu soundbytes omgezet moeten worden in beleid
blijken de architecten van de makkelijke oplossing
beter in slopen dan in bouwen.

Afgelopen woensdag, op Nationale Poepdag,
(vast toevallig al vond ik het erg toepasselijk
gezien de geopolitieke *shitshow*),
werden er al schielijk wat tariefkeutels ingetrokken.

Al kan je nergens op rekenen,
in de nieuwe wereldorde
is de enige constante onvoorspelbaarheid.

Net een kleuterplein.
Vol haantjes.

Maar helaas geen broodhaantjes.